

Gotlands störste räf- jägare död.

455 räfvares baneman.

Det är inte många kvar af den gamla gutastammens säldödare och räfskyttar, hafvets och skogarnas våldige nimrodar, de som lefde på den tid, då sjön ännu var fylld af så många slags underliga villebråd och det ännu fanns djupa skogar och vattenfyllda myrar med en så rik djurvärld och så mycken trolsk mystik. Det var andra tider då.

Det är inte många kvar från den tiden. De få, som varit kvar, bli allt färre och färre.

I lördags gick f. båtsmannen Lars Karlström, Gumbalde i Stånga, ur tiden och med honom Gotlands störste räfjägare under senare tid. 455 räfvares lif hade Lars Karlström på sitt samvete och oräkneliga voro de harar och annat vildt som han under sina jakter därförutom skjutit.

Sista gången jag talade med Lars Karlström var i fjor påsk, då han ännu, ehuru mycket döf, var vid god hälsa och vigör trots sina 87 år. Han berättade ännu om sina jägarbedrifter, och kunde i detalj skildra flera af sina mest gifvande jakter. Tre och fyra vuxna räfvar om dagen hörde på den tiden ej till det ovanliga och vid tre särskilda tillfällen hade han kommit öfver kullar med ej mindre än nio ungar i hvarje kull. Från jägargillet hade han som öns störste räfdödare tre gånger fått premier.

Nu var det längesen han skjutit sin sista räf — hela tio år. Den räfven hade kommit fram ur skogsbrynet alldeles intill den gård, där Karlström tillbragte sin ålderdom — af nyfikenhet, sade någon, för att se hur hans släktes svurne fi ende såg ut på gamla dagar.

Otaliga äro de roliga historier jag hört min far berätta om hans och Willy Lönnies' — som då var stationsinspektör i Stånga och en ifrig jägare — och Lars Karlströms jakter